

C/2024/3918

1.7.2024

Skarga wniesiona w dniu 23 kwietnia 2024 r. – YU/Komisja

(Sprawa T-217/24)

(C/2024/3918)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: YU (przedstawiciele: L. Frölich, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od UE (Komisji Europejskiej) na rzecz skarżącego zadośćuczynienia w wysokości 87 000 000,00 EUR za wyrządzoną krzywdę (lęk, niepokój, ból, cierpienie i pogorszenie stanu zdrowia);
- zasądzenie od UE (Komisji Europejskiej) na rzecz skarżącego odsetek należnych od kwoty 10 038 973 802,36 EUR za okres od dnia 25 sierpnia 2023 r. do dnia przyjęcia przez Komisję Europejską prawidłowych decyzji w sprawach SA.46963 i SA.52275. Obowiązująca stopa odsetek ustawowych opiera się na krańcowej stopie referencyjnej publikowanej przez luksemburską władzę sądową oddzielnie od Mémorial B na początku każdego półrocza, powiększonej o 8 punktów procentowych. W przypadku decyzji stwierdzających przedawnienie roszczenia o odzyskanie przedmiotowej pomocy, zasądzenie od UE (Komisji Europejskiej) zapłaty na rzecz skarżącego jego dochodu z działalności zawodowej, którego ostateczna kwota główna wynosi 45 000 000,00 EUR w odniesieniu do sprawy SA.46966 i 20 032 947 604,71 EUR w odniesieniu do sprawy SA.52275, bez uszczerbku dla należnych odsetek i innych należności akcesoryjnych;
- zasądzenie od UE (Komisji Europejskiej) na rzecz skarżącego odszkodowania w wysokości 14 000,00 EUR tytułem kosztów sądowych. W przypadku przedawnienia roszczenia o odzyskanie przedmiotowej pomocy odszkodowanie to wyniesie 72 000,00 EUR;
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów prawa mających na celu przyznanie praw skarżącemu. Skarżący podnosi, że w następstwie odpowiedzi udzielonych w dniu 25 lipca 2023 r. Komisja Europejska dopuściła się beczynności polegającej na braku skorygowania błędów popełnionych w pismach z dnia 14 i 20 lipca 2023 r. Błędy te stanowią naruszenia traktatów europejskich i dyrektywy 2019/1937 oraz skutkują nieprawidłowym zachowaniem Komisji Europejskiej, przybierającym w szczególności formę beczynności, która prowadzi do powstania odpowiedzialności UE w rozumieniu art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 340 akapit drugi TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący rzeczywistego charakteru szkody. Zdaniem skarżącego nieprawidłowe zachowanie Komisji Europejskiej, a w szczególności jej beczynność, uniemożliwia skarżącemu uzyskanie, za pośrednictwem sądu krajowego, zapłaty jego dochodów z tytułu działalności zawodowej, co skutkuje wyrządzeniem mu szkody i krzywdy.
3. Zarzut trzeci dotyczący związku przyczynowego. Skarżący podnosi, że nieprawidłowe zachowanie Komisji Europejskiej, w szczególności jej beczynność, jest bezpośrednią przyczyną powstania szkody i krzywdy, których naprawienia żąda on w skardze.